

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: **27 JUNI 2007**

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

CAP/AEL/J.nr. 2007-1036

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 10. maj 2007 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 3 (Ad L 147).

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes udtømmende redegøre for, hvilke yderligere ydelser der mistes, såfremt en person som følge af aktivitetskravet ikke mere kan opnå hjælp i fornødent omfang på grund af aktivitetskravet.”

Svar:

Jeg må indledningsvis slå fast, at det er kommunerne, der - i dialog med borgeren - har ansvaret for at afdække borgerens hjælpebehov og har ansvaret for at undersøge, hvilke muligheder, der er relevante i forhold til borgers behov.

Derefter vil jeg gerne slå fast, at der også kan ydes hjælp i fornødent omfang efter andre bestemmelser i serviceloven end hjælperordningen.

Hvis en borger får frataget sin hjælperordning, skal kommunen i forbindelse med fratagelsen tage stilling til, hvordan borgerens hjælpebehov løses fremover.

Det kan f.eks. være i form af hjælp efter servicelovens §§ 83, 84, 85, 94, 95, 97, 98 eller 118 – eventuelt en kombination af hjælp efter flere bestemmelser. Jeg kan i øvrigt henvise til punkt 46 i vejledning om særlig støtte til voksne.

I forhold til bortfald af ydelser i sammenhæng med fratagelsen af hjælperordningen må kommunen ligeledes foretage en konkret og individuel vurdering af, om der i den forbindelse opstår udekkede hjælpebehov.

Ved frakendelse af hjælperordningen vil der for personer, der modtager førtidspension efter de gamle regler, ikke længere være mulighed for at modtage tilskud til dækning af nødvendige merudgifter efter servicelovens § 100.

Førtidspensionister, der modtager pension efter de fra 1. januar 2003 gældende regler, vil dog fortsat kunne komme i betragtning til merudgiftsydelse efter § 100 i lighed med andre personer mellem 18-65 år i det omfang, de i øvrigt opfylder betingelserne efter denne bestemmelse.

Såfremt borgeren modtager pension efter de før 1. januar 2003 gældende regler, vil det skulle indgå i overvejelserne om, hvordan hjælpen fremover skal ydes, om et eventuelt plejetillæg fremover skal indgå i beregning af f.eks. kontant tilskud til hjælp i hjemmet efter § 95, eller om dette tillæg fremover skal udbetales til dækning af behov, der tidligere har været dækket af hjælperordningen. Kommunen skal desuden vurdere, om borgeren kan være berettiget til andre former for tillæg efter pensionslovene til dækning af udgifter, der hidtil er dækket efter servicelovens § 96 eller § 100.

Jeg kan desuden oplyse, at modtagere af døgnhjælp efter servicelovens § 96 er omfattet af en række særregler i boligstøtteloven.

For det første kan døgnhjælpsmodtagere modtage boligsikring til ejer- og andelsboliger. Boligstøtte til ejer- og andelsbolig er som hovedregel forbeholdt boligydelsesmodtagere; dvs. folkepensionister og førtidspensionister efter gammel ordning. Personer, som er stærkt bevægelseshæmmede, og som ikke modtager social pension samt personer, der er førtidspensionister efter ny ordning, modtager boligsikring og er ligeledes berettiget til boligsikring i ejer- og andelsbolig. En person, der får frakendt døgnhjælp, men som er førtidspensionist eller stærkt bevægelseshæmmede, vil altså fortsat kunne modtage boligsikring i ejer- og andelsbolig.

For det andet er døgnhjælpsmodtagere ikke omfattet af reglen om, at boligsikring højst kan udgøre 15 pct. af boligudgiften for husstande uden børn. Tilsvarende er førtidspensionister og stærkt bevægelseshæmmede heller ikke omfattet af denne regel. Derfor vil en person, der får frakendt døgnhjælp, men som er førtidspensionist eller stærkt bevægelseshæmmede, fortsat kunne modtage boligsikring udover grænsen på 15 pct., selvom der ikke er børn i husstanden.

For det tredje forøges det areal, hvortil der ydes boligstøtte, med 10 m², hvis en person i husstanden modtager døgnhjælp. For personer, der er stærkt bevægelseshæmmede, forøges grænsen ligeledes med 10 m². For stærkt bevægelseshæmmede, der har fået bevilliget døgnhjælp, gælder begge forøgelser af det boligstøtteberettigede areal, således at arealgrænsen samlet øges med 20 m².

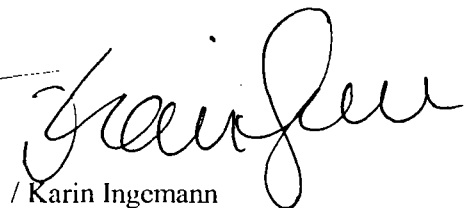
Endelig forhøjes den maksimale husleje, hvoraf der beregnes boligstøtte, og den maksimale boligstøtte begge med 50 pct., hvis et husstandsmedlem modtager døgnhjælp. Der sker en tilsvarende forhøjelse, hvis et husstandsmedlem er stærkt bevægelseshæmmet. En person, der får frakendt døgnhjælp, men som er stærkt bevægelseshæmmet, vil derfor fortsat få forøget maksimumgrænserne for husleje og boligstøtte.

Da det må antages, at størstedelen af modtagere af døgnhjælp efter § 96 i servicloven er førtidspensionister og/eller stærkt bevægelseshæmmede, vil disse personer ved en eventuel frakendelse af døgnhjælpen altså fortsat være omfattet af særregler i boligstøtteloven, som enten er stort set identiske med særreglerne for døgnhjælpsmodtager (hvis vedkommende er stærkt bevægelseshæmmet), eller som er væsentligt bedre end de almindelige boligsikringsregler (hvis vedkommende er førtidspensionist).

Det er derfor min opfattelse, at der allerede i den gældende lovgivning er gode muligheder for at kompensere personer, der mister ydelser som følge af frakendelse af en hjælperordning, gennem andre bestemmelser.

Jeg kan afslutningsvis ikke afvise, at der i konkrete tilfælde kan forekomme andre ændringer i den enkelte borgers individuelt udmålte ydelser, som følge af en hjælperordnings ophør.

Eva Kjer Hansen

/ Karin Ingemann

